

Баліковська Н.В.
студ. гр. ОА-53
Національний лісотехнічний університет України
Науковий керівник – Гуженко І.І.
асистент кафедри обліку і аудиту

КРИТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗВІТНОСТІ З ПОДАТКУ З ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Особливості оподаткування доходів фізичних осіб на території України регламентуються Законом України „Про податок з доходів фізичних осіб” від 22.05.2003 р. №889 – IV [2].

Доходи фізичних осіб та утриманий з цих доходів податок з доходів фізичних осіб податковими агентами декларується у звіті за формою №1 ДФ, який виконується згідно Порядку заповнення та подання податковими агентами податкового розрахунку сум доходів, нарахованого (виплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, затвердженого наказом ДПАУ від 29.09.2003 р. №451 [3].

Варто зазначити, що дана форма звітності є далекою до досконалості. Це стосується як назви граф, що подаються у звіті так і особливостей їх заповнення. Це відбивається на значних затратах часу як бухгалтерів-початківців, так і досвідчених бухгалтерів на правильне її виконання. Правильність виконання є також досить умовною, оскільки не має однозначних тлумачень щодо тих чи інших показників. Більшість з цих трудомістких показників мають скоріше довідкове значення і ніяк не впливають на розрахунок самого податку. Такі показники щодо розрахунків з податковими агентами в базі даних податкових інспекцій є досить відносними.

Вище перелічені фактори вимагають докорінного перегляду декларування такого важливого бюджетонаповнюючого загальнодержавного податку – податку з доходів фізичних осіб.

В зв'язку з цим пропонуємо здійснити наступні заходи.

1. Дана звітність повинна бути податковою декларацією в розумінні Закону №2181 [1].
2. Звітність повинна формуватись як за поточний так і річний період.

Поточна звітність здається в терміни подання звітності з податку на додану вартість для платників цього податку (відповідно поквартально або помісячно) і для неплатників ПДВ поквартально з граничними термінами встановленими Законом №2181 [1].

Ця звітність повинна включати в себе наступну інформацію:

- сума доходів нарахованих в якості зарплати;
- сума інших доходів працівникам підприємства;
- сума доходів інших фізосіб;
- залишок взаєморозрахунків з бюджетом на початок року;
- сума нарахованого податку з доходів фізичних осіб з початку року та за звітний період в розрізі нарахованих (виплачених) доходів (із розбивкою по місяцях в разі подання квартальної звітності);
- сума сплаченого податку з початку року та за звітний період (із розбивкою по місяцях в разі подання квартальної звітності);
- сальдо взаєморозрахунків з бюджетом на кінець звітного періоду;
- врахувати виплату авансових платежів із заробітної плати та несвоєчасну виплату зарплати.

Річна звітність подається у терміни встановлені Законом № 2181 [1] для річної звітності. Річна звітність буде аналогом існуючої на сьогодні форми № 1 ДФ складеної за рік і з врахуванням річного перерахунку податку.

Перехід на такі форми звітності доцільно здійснити з початку нового календарного року. Передувати цьому переходу повинна звірка стану взаєморозрахунків по даному податку з державною податковою інспекцією по місцю реєстрації підприємства.

Втілення вище приведених заходів дозволить перейти на якісно новий стан адміністрування податку з доходів фізичних осіб, що дозволить не тільки впорядкувати стан взаєморозрахунків із бюджетом, а й суттєво полегшить роботу бухгалтерів.

Література:

1. Закон України „Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами” від 21.12 2001 р. № 2181-III.
2. Закон України „Про податок з доходів фізичних осіб” від 22.05.2003 р. № 889-IV.
3. Порядок заповнення та подання податковими агентами податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (виплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, затверджений наказом ДПАУ від 29.09.2003 р. № 451.

Береза Ю.С.

студ. гр. ЕОАМ-1

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – Литвиненко Н.О.,

асистент кафедри обліку та аналізу

КОНТРОЛЬ ЗА ПРАВИЛЬНІСТЮ НАРАХУВАННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Кардинальні зміни в економіці України, що відбулися за останні роки, вимагають всебічного аналізу господарського механізму управління, зокрема, оплати праці. Така постановка питання пов'язана із катастрофічним зубожінням населення, а звідси, і посиленням соціальної напруги у суспільстві.

Деформації у сфері оплати праці набули таких масштабів і глибини, що сталося фактичне перетворення заробітної плати у різновид соціальної “допомоги”, не пов'язаної з кількістю, якістю і результатами праці. Праця і заробітна плата, як ціннісні орієнтири, практично втратили своє значення, що руйнує основи економічного й соціального розвитку суспільства. У перехідний період, коли відбувається формування економічної системи, заснованої на ринкових відносинах, зі всієї системи державного регулювання заробітної плати фактично залишилася лише одна складова – регулювання мінімального її рівня. Проте спостерігається явна недооцінка навіть цієї категорії в управлінні соціально-економічними процесами.

Вищевикладене засвідчує необхідність узагальнення окремих аспектів щодо контролю правильності та повноти нарахування заробітної плати та окреслення кола контролюючих органів, які мають повноваження здійснювати контроль за правильністю нарахування заробітної плати.

Питанням організації заробітної плати та соціального захисту працюючих громадян приділяли увагу багато вчених економістів. Різні аспекти цієї проблеми за умов реформування економіки досліджували вчені України: Базиліук А.В., Бандур С.І., Богиня Д.П., Бугуцький О.А., Волік В.Ф., Давидов Г.М., Данюк В.М., Заяць Т.А., Колот А.М., Куліков Г.Т., Куценко В.І., Лагугін В.Д., Лібанова Е.М., Мандибур В.О., Онікієнко В.В., Павловська Н.О., Петрова І.Л., Фільштейн Л.М., Ярошенко Г.В. та інші.

При проведенні контролю за правильністю нарахування заробітної плати передусім увага звертається на складові фонду оплати праці та правильність їх розрахунку, правомірність виплати заробітної плати натурою, правильність індексації заробітної плати, виплату заробітної плати на рівні, не нижче мінімальної заробітної плати.

До фонду оплати праці включаються нарахування найманим працівникам у грошовій та натуральній формах (оцінені в грошовому вираженні) за відпрацьований та невідпрацьований час, який підлягає оплаті, або за виконану роботу незалежно від джерела фінансування цих виплат. Складовими фонду оплати праці є фонд основної заробітної плати, фонд додаткової заробітної плати, інші заохочувальні та компенсаційні виплати [4].